

Iacobi Menochij

29 Et ideo requirebatur citatio agnatorum, ut posset sic dispensari; sicuti in individuo huius priuilegiū cōcessi huic familiae Castellionea respondit Soc. Sen. in dicto consl. 246. nu. 5. & nu. 6. lib. 2. & alijs comprobauit supra in dicto quinto & vltimo argumento.

His duobus legitimationibus sublati, sequitur dicē dum, prædictos dom. Ludouicum & Octauianum permanere incapaces omni successione dicti do. Nicolai asserti eorum patris. Nam sicuti attigimus supra, cum 30 iij sint † spuriū nati ex coitu damnato, succedere nullo modo possunt patri, ab intestato, nec ex testamento; nec directe nec indirecte quemadmodum statuit Iustinianus in auth. ex complexu C. de incestis nupt. & in auth. licet. C. de natura. liberis, & post alios egregie scribunt Boerius in q. 127. n. 6. Crat. in consl. 166. n. 11. & Gabriel Paleotus in Tract. de nothis Spurij; filijs cap. 40. in fine. Ex quo sequitur locum esse dispositioni dicti dom. Nicolai testatoris ad fauorem dom. Io. Francisci eius filij vt scilicet, exclusis dictis dominis Ludouico, & Octauiano in capacibus successio iā pertinuerit ad dictum dom. Io. Franciscum & nunc ad domin. Nicolaum eius filium. Verba enim testatoris sunt clara & manifesta, sicuti in specie facti scripta leguntur.

Non obstante nunc duo, quæ aduersus prædictum do. Nicolaum dicti quondam dom. Io. Francisci obiciuntur, ne succedere possit.

Primò obicitur, quod cum & ipse D. Nicolaus non sit concepitus & natus ex legitimo matrimonio. Sed legitimatus à Comite Palatino succedere minimè possit in his bonis feudalibus & donatis; prohibente noua huius † Dominii Constitutione in tit. de feudis cap. ne beneficiorum memoria; cuius verba hæc sunt. Ne beneficiorum memoria intercedunt, sanciū fuit per Mediolanenses Duces, in feudationes, aut cōcessiones qualescumque gratuita, etiam ob benemerita, qualiacum que sint, per eos quomodo cumque facta, aut faciē de bonis immobilibus, iuribus, vectigalibus, aut immunitatibus, quibusvis clausulis, aut derogationibus amplificata, munita. Quæ ius transmittendi ad feminas, aut extraneos, vel de eis alteri disponendi, contineant, transire non possint, nisi tantum ad primi acquirentis descendentes per lineam masculinam, masculos legitimè natos, vel per subsequens matrimonium legitimatos, &c.

His verbis taxatiū nisi tantum ad legitimè natos, vel per subsequens matrimonium legitimatos; omnino excluduntur legitimati per rescriptum. Nam inclusio vnius est exclusio alterius. I. cum Praetor in prin. ff. de indicis, & cap. non ne de præsumpt. ubi copiosè Felinus, & taxatiū excludit alios casus aliasque personas; vt post alios tradit iason in l. 1. in prin. nu. 9. ff. si quis iurid. non obtemp.

Respondeatur ex sententia & declaracione Aegidij Bossii in Tract. causatum criminalium tit. de Principiis nu. 332. qui in claris his terminis dixit. Senatum excellensim sua illa. aetate iudicasse. Constitutionē 32 non comprehendere casu, quando feuda † & bona donata à Ducibus iam transuerunt ad legitimatos per rescriptum ante annum 1490. & audio sic etiā fuisse ab eodem Senatu iudicatum de hoc feudo, & donatione pro do. Fabritio filio legitimato do. Bellisarii ac etiam pro do. Nicolaio nostro, dum in ètate pupillari adhuc esset. Et recte quidem existimo fuisse sic indicatum: cum verba dicti ca. ne beneficiorum vers. Noluerunt tamen & c. referantur ad omnia præcedentia hoc est ad alienationes & transmissiones prohibitas, nisi in descendentes legitimè natos, vel legitimatos per subsequens matrimonium. Ut scilicet in his non cōprehenduntur iam facta ante prædictum anno 1490. quæadmodum bona hæc omnia ante annum illum iam tran-

suerunt in do. Nicolaum secundum filiu do. Ioannis.

Secundo obicitur eadem Constitutio in dicto cap. ne beneficiorum memoria; qua sanctum est, quod bona feudalia & donata a Ducibus Mediolani transire non possint nisi ad descendentes. Atqui prædictus do. Nicolaus legitimatus est non ex descendibus dicti do. Nicolai testatoris; sed sunt Collaterales, quos vulgus transuersales appellant. Ergo dictus dom. Nicolaus legitimatus admitti non debet ad horum bonorum successionem.

33 Respondeatur † constitutionē in dicto cap. ne beneficiorum memoria esse intelligendam, de descendibus à primo inuestito & donatario: quemadmodum manifestè significant verba ipsius cap. ne beneficiorum memoria; ibi transire non possint, nisi tantum ad primi acquirentis descendentes &c. Nec constitutio hac differentiam constituit inter descendē proximiorem & remotiorem vltimo possessori descendē, vel ipsi primo acquirenti: cum absolutè & simpliter loquitur.

S V M M A R I V M.

1 Substitutionem factam vocatis pluribus sub nomine appellatio extendi ad vltiores extintis primo vocatis. nu. 2.

3 Fideicommissum relictum quia vult testator bona in perpetuum penes familiam remanere, esse perpetuum. Familiae nomen in fideicommissum extendi usque ad vltimum gradum agnationis à persona testatoris denuerandum.

4 Fideicommissum reale effici ex alienatione prohibita per verba in rem concepta.

5 Fideicommissum reale extendi ad transuersales.

6 Haredem non posse impugnare fideicommissum quod testator viuos probavit.

7 Remittere esse quid facti, nec presumi.

8 Fideicommissum, in dubio, non presumi remissum.

9 Fideicommissum non cœseri remissum ab eo qui emit rem, soli aliquando restituendum.

10 Divisiones factas intes fideicommissarios nō inferre fideicommissum remissionem.

11 Caducitatem non posse pacto obstante, presentare tempore belli.

12 Fideicommissum transuersalis non subiacere restitutio ni Dots.

13 Dotis restitutio non fieri ex fideicommisso transuersalis.

14 Sententiam latam aduersus substitutum non nocere sequentibus.

15 Dationem in solutum nocere debitori tantum non alijs habentibus ius in re.

16 Caducitatem non posse declarari per heredes ex persona defuncti.

17 Fideicommissario non nocere conventione inter grauatos.

18 Refutatio nihil operari, nisi cōsuet de iure reservato.

19 Fideicommissarium debere probare bona fuisse in bonis.

20 Fideicommissarium agentem aduersus baredem grautū probare solum, fideicommissum posseditse.

21 Bona Fideicommissaria fuisse in bonis probari signis, in antiquis.

22 Tempus antiquum dici centum annorum.

23 Divisionis Instrumenta, probare bona fuisse in bonis, & situm, & confines.

24 Locationis Instrumenta, probare bona fuisse in bonis cū alijs coniecturis.

25 Enuntiatio eriam inter tertias in antiquis probare.

26 Picturas, & signa, & sculpta in marmore probare, in antiquis.

Bona fuisse in bonis, probari, in antiquis, ex picturis, & sculpturis.

27 Descen-

Consilium MCXI.

19

27 Descendentium masculorum nomine, feminas dicentes etiam si à masculo immediate natas.

28 Fideicommissum extinctum, quod non fuit repositum.

29 Masculorum vocatione à testatore facta, feminas excludi.

30 Masculos tantum qui vocavit, exclusisse dicendum, alias personas diuersas.

Tantum, dictionem ese excludentem diuersa.

FACTI SPETIES.

Illustris & Reuerendus admodum dom. Franciscus Eustachius Papensis anno 1486 condidit testamentum in quo heredes instituit dom. Philippum, Guidonem, Io. Stephanum & Iulium Cesare eius fratres; ac do. Jacobum eius nepotem ex do. Jacobo fratre premortuo, & quis portionibus. Et decedente uno ex dictis fratribus, perueniant bona in alium fratrem Seniorem & sic gradatim donec omnes fratres erunt defuncti. Prædictis vero omnibus fratribus ac nepotibus defunctis, instituit illum (verba substitutionis hæc sunt) qui iudicatus fuisse dignior, & prudentior ac aptior de domo Eustachiorum: eoque mortuo pariter succedat ille, qui indicatus fuerit prudentior ut supra; quia vult quod bona in perpetuum remanerent in familia Eustachium, & in prudentiorem ac digniore illorum de Eustachio. Prohibuit etiam dictus testator quamcumque alienationem sub pena nullitatis. &c.

Mortuo prefato testatore, eius hereditate adiuerunt equaliter dicta bona; adiecto pacto; quod si continget alterum ex eis decadere, quod non obstantibus contētis in (verba pacti hæc sunt) testamento dicti quandam Reuerendi Prothonotary, quod filij & heredes taliter scidcedentis habeant toto tempore eoru vita dimidiā fructuum dictorum bonorum dicti quandam Francisci.

Decebat dictus Iacobus, nullis relictis filiis masculis. Sed duabus filiabus: & ob id in bonis fideicommissi successit dictus Iulius Caesar qui decebat, relictis Emanueli & Io. Antonio filiis. Emanuel tamquam dignior, prudentior & aptior, iuxta testatoris dispositionem, electus fuit heres. Quo defuncto, electus fuit Franciscus dicti Emanuelis filij: & eo defuncto eius frater Antheus: quo pariter mortuo electus fuit Emanuel, & tandem Iob Dominicus, qui nunc in humanis agit.

Præsupponitur etiam in facto ex predicto Cesare nam esse Io. Antonium, Nicolaum, Margaritam, Vrsinam & Franciscam. Predictus Io. Antonius decebat sine filiis: Nicolaus vero reliquit Vrsulam filiam nunc superstitem, quæ vna cum dictis Vrsina & Francisca literam iā cōceptam cōtra heredes dicti testatoris prosequitur, petentes partem bonorum iam a Cesare earum patre & aeo possessorū, quæ non fuisse in bonis dicti testatoris. Sed ipsius sui patris & aut tantum contendunt. Et præterea afferunt, bona adiecto testatore possessa, & ab eo fideicommissa supposta, fuisse liberata, propter multos contractus & alienationes ab earum antecessoribus factas.

Præsupponitur etiam in facto, præter dicta bona Cæsellorum extare alia bona possessa a patre & aeo dictarum sororum & nepotis, quarum partem sibi deberi haferunt, & adiudicari petierunt. Bona autem sunt, Portus Thodi, iurisdictio Oppidi Sumi, Emphytenses sancte Agate & Sancti Sebastiani, Vineae Montis Castrorum, mobilia: & pars quadam donum Papie seu præmium, Liber Duodecimus.

D deberent

Antonius

† Franciscus testator † Iulius Caesar † Iacobus

† Emanuel † Io. Antonius † Iacobus

† Antheus † Franciscus Caesar

† Emanuel Iob Dominicus

† Io. Antonius † Nicolaus † Margarita, Vrsina, Francisca

Vrsula

Initium à Domino.

CONSILIVUM MCXI.

E prima proposita dubitatione, paucis est respondendum, prædictum testatorem ira ordinasse atque constituisse perpetuum fideicommissum in agnatione & familia Eustachiorum, ut succedere nunc debeat

solis dom. Iob Dominicus, exclusis dictis dom. Vrsina,

Francisca & Vrsula.

Primo probatur illis verbis. Prædictis omnibus fratribus & nepotibus defunctis instituit illum, qui iudicatus fuisse dignior, prudentior & aptior de domo Eustachiorum: eoque mortuo pariter succedat ille, qui iudicatus fuerit prudentior ut supra. &c. Hæc verba † si significant, testatorem vocasse non solum primum dignorem & prudentiorem: Sed & alios successiū. Ita egregie simili in casu respondit Ancharanus in consilio 27. Non seruato ordine columna penultima versio ex primò, sic arguitur. Testator, deficiens fratribus & nepotibus a se institutis, substituerat duos antiquiores de domo & progenie sua de calcagnis; a dicto onere, quod in perpetuum singulis mensibus